Р е п у б л и к а С р б и ј а
КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ КОНКУРЕНЦИЈЕ
Савска улица 25/IV, Београд
Број: 9/0-02-747/2020-2
Датум: 09.12.2020. године

РЕПУБЛИЧКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА ЈАВНЕ ПОЛИТИКЕ

Влајковићева 10
Б е о г р а д

Републички секретаријат за јавне политике доставио је Комисији за заштиту конкуренције Нацрт закона о регистру административних поступака, са позивом за давање коментара, предлога и сугестија на текст нацрта закона.

Савет Комисије за заштиту конкуренције, након разматрања достављеног нацрта закона, на основу члана 22. а у вези са чланом 21. став 1. тачка 7) Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС”, бр. 51/09 и 95/13) и члана 19. става 1. тачке 1) Статута Комисије за заштиту конкуренције („Службени гласник РС“, бр. 49/2010), на 33. седници од 09.12.2020. године, даје следеће

М И Ш Љ Е Њ Е

Одредбом члана 1. Нацрта закона о регистру административних поступака, прописано је следеће:

„Овим законом уређује се успостављање и вођење, садржина, начин коришћења и друга питања од значаја за управљање Регистром административних поступака (у даљем тексту: Регистар), дефинишу начела за уређење и спровођење административних поступака и утврђују овлашћења за доношење методолошких правила којима се уређују административни поступци (у даљем тексту: Методологија), као и садржај Портала Регистра.“

Овакав начин регулисања **Предмета уређивања** предметног нацрта, није прихватљив и у супротности је са Законом о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/2016 и 95/2018 - аутентично тумачење).

Наиме, одредбом члана 3. Закона о општем управном поступку, предвиђено је да се овај закон примењује на поступање у свим управним стварима. Поједина питања управног поступка могу посебним законом да се уреде само ако је то у појединим управним областима неопходно, ако је то у сагласности са основним начелима одређеним овим законом и не смањује ниво заштите права и правних интереса странака зајемчених овим законом.

Јасно је дакле да би наведено дефинисање начела за уређење и за спровођење административних поступака било у супротности са основим начелима управног поступка и са циљем Закона о општем управном поступку, као системског закона.

У том смислу, одредба члана 1. Нацрта у делу „дефинишу начела за уређење и спровођење административних поступака и утврђују овлашћења за доношење методолошких правила којима се уређују административни поступци (у даљем тексту: Методологија)“, није прихватљива. Овим законом могу се дефинисати начела за уређење и вођење поступка евиденције података односно Регистра административних поступака, и Методологије за исто, али не и начела за уређење административних (управних) поступака. Ову измену одредбе члана 1. Нацрта било би неопходно конзистентно имплементирати у тексту Нацрта, а нарочито у делу III Методолошка правила за уређење поступака.

Поред наведеног, одредбом члана 9. став 1. тачка 4) Нацрта закона о регистру административних поступака, у оквиру начела уређења поступка, предвиђено је начело корелације цена услуге, односно такси које гласи: „4) корелације цене услуге, односно такси које се наплаћују у поступку са трошковима који настају у поступању, које подразумева да цена услуге, односно такса мора одговарати трошковима спровођења поступка и мора бити утврђена у апсолутном износу, осим у случају концесија и накнада за коришћење јавних добара;“

Предлаже се измена наведене одредбе Нацрта закона, према следећем:

„4) корелације цене услуге, односно такси које се наплаћују у поступку са трошковима који настају у поступању, које подразумева да цена услуге, односно такса мора одговарати трошковима спровођења поступка и мора бити утврђена **одлуком у поступку** у апсолутном износу, осим у случају концесија и накнада за коришћење јавних добара **као и у случају када поступак води орган који није корисник средстава буџета Републике Србије**;“

Имајући у виду праксу органа чије би поступање било предмет регулисања Нацрта закона о регистру административних поступака и начине одређивања цена услуга, односно такси или накнада, предлаже се измена и допуна наведене одредбе на предложени начин, која је резултат следећег:

- потребе јасног разграничења два начина одређивања цена услуга, односно такси које се јављају у пракси органа, односно ситуације када се цена услуге односно такса одређује појединачним актом (одлуком, закључком, решењем) и ситуација у којој се цена услуге односно такса одређује општим актом (ценовником, тарифником итд.), када овим општим актом такса може бити одређена у апсолутном износу али и у износу који може бити одредив, на основу прописаних елемената, и
- допуна „и у случају када поступак води орган који није корисник средстава буџета Републике Србије“, у складу је са системским законом односно чланом 17. ст. 2. Закона о буџетском систему, којим је прописано: „... посебним законом се може дати право кориснику јавних средстава који није корисник средстава буџета Републике Србије да утврди висину таксе за јавне услуге које пружа.“

Осим наведеног Комисија за заштиту конкуренције нема других примедби на достављени нацрт закона.